

Rozdział Pierwszy

Jedność Boga

*Słuchaj Izraelu: Pan jest naszym
Bogiem, Panem jedynym¹.*

Słuchaj Izraelu:
Słuchaj człowieku stworzony z substancji samego Boga:
Ty i Bóg jesteście niepodzielną jednością!

Człowiek, świat i wszystko, co w nim jest, to uwarunko-
wane stany tego nieuwarunkowanego, czyli Boga.
Właśnie tym jesteś;
jesteś Bogiem uwarunkowanym jako człowiek.

Jesteś wszystkim, czym wierzysz, że Bóg jest, ale nigdy
nie utwierdzisz się, że jest to prawdą, dopóki nie przesta-
niesz przypisywać tego komuś innemu, i nie rozpoznasz
tego pozornego kogoś jako samego siebie.

Bóg i człowiek,
 duch i materia,
 bezkształtne i ukształtowane,
 stwórca i stworzenie,
 przyczyna i skutek,

¹ Zob. Pwt 6,4 – przyp. tłum.

Twój Ojciec i Ty jesteście jednym.

Ten, w którym wszystkie uwarunkowane stany żyją,
poruszają się i wiodą swój byt,
jest Twoim JA JESTEM,
Twoją nieuwarunkowaną świadomością.

Nieuwarunkowana świadomość jest Bogiem, jedyną i jedyną rzeczywistością. Przez nieuwarunkowaną świadomość rozumie się poczucie świadomości; poczucie, że JESTEM niezależnie od tego, kim JESTEM; świadomość bycia, oddzielona od tego, czym świadomy bycia jestem. JESTEM świadomy bycia człowiekiem, ale nie muszę być człowiekiem, aby być świadomym bycia. Zanim uświadomiłem sobie, że kimś jestem, ja, nieuwarunkowana świadomość, byłem świadomy bycia, a ta świadomość nie jest zależna od bycia kimś. JESTEM samoistną, nieuwarunkowaną świadomością; uświadomiłem sobie, że kimś jestem; stanę się świadomy bycia kimś innym niż ten, którym świadomy bycia teraz jestem; ale JESTEM wiecznie świadomy istnienia, niezależnie od tego, czy jestem nieuwarunkowaną bezkształtnością czy też uwarunkowaną formą.

Jako stan uwarunkowany, ja (człowiek), mogę zapomnieć, kim jestem lub gdzie jestem, ale nie mogę zapomnieć, że JESTEM. Ta pewność, że JESTEM, ta świadomość istnienia, jest jedyną rzeczywistością.

Ta nieuwarunkowana świadomość – JESTEM – jest tą wszechogarniającą rzeczywistością, w której zaczynają się i kończą wszystkie uwarunkowane stany – koncepcje mojej własnej osoby – które jednak zawsze pozostają nieznaną wszechogarniającą istotą, gdy wszystko co znane przestaje istnieć.

Wszystko, czym kiedykolwiek wierzyłem, że jestem, wszystko, czym wierzę, że jestem i wszystko, czym kiedykolwiek będę wierzyć, że jestem, to tylko próby poznania siebie – nieznanej, niezdefiniowanej rzeczywistości.

Ta nieznaną, wiedząca jedność, czy też nieuwarunkowana świadomość, jest moją prawdziwą istotą, jedyną i niepowtarzalną rzeczywistością. JESTEM nieuwarunkowaną rzeczywistością, uwarunkowaną jako to, czym wierzę, że jestem. JESTEM wierzącym ograniczonym przez swoją wiarę, poznającym określonym poprzez poznane.

Świat jest moją zobiektywizowaną, uwarunkowaną świadomością. To, co czuję i uważam za prawdę o sobie, jest teraz rzutowane w przestrzeń jako mój świat. Świat – moje lustrzane odbicie – zawsze daje świadectwo stanu świadomości, w którym żyję.

Nie istnieje żaden przypadek czy zbieg okoliczności odpowiedzialny za rzeczy, które mi się przytrafiają,